

Női párbajtőr: innen csak felfelé!

V Í V Á S

■ FÁBIK TIBOR

Ha vívóink tavalyi olimpiai szerepléséből valakiben csak Szilágyi Áron nagy menetelése ragadt meg, hihetné, hogy azzal az arannyal minden rendben van itt-hon a sportág háza táján, holott erről szó nincs. Londonba egy csapatunk sem jutott ki, az egyéni versenyeken pedig a kardozók fellépése után már csak 13., 14. és 26. helyezéseket jegyezhattünk. Az idén nyáron Budapest ad otthont a világbajnokságnak, ezért is fontos lenne, hogy akinek van mit köszörölnie, meg is tegye. S hazai közönség előtt először a hét végén a női párbajtőrözőknek kellene valamit felmutatniuk, a WestEnd Grand Prix-n. Ami nem lesz könnyű, s a feladat nehézségét jól visszaadják a szakág vezetőedzői posztján most debütáló Kovács Iván szavai is:

– Szász Emese áll tőlünk legelőrébb a világranglistán, a 19., az utána következő versenyzőnk a 140. Csapatban soha nem látott mélységbe zuhantunk, a 18. hely-

re. Ám hiszem, hogy ebből a helyzetből is van kiút, és látjuk a fényt az alagút végén. Először fejben kellett rendbe tenni a hölgyeket, mert úgy vettem észre, tartottak a tekintélytől. Eleinte nagyon visszafogottnak, fásultnak tűntek az edzéseken, de már látok mosolygó arcokat, csillogó szemeket, és időnként nevetgélünk is. Ami, úgy látszik, eddig nem volt szokás. Márpedig készülni csak mentálisan friss emberekkel lehet” – szögezte le a Magyar Vívószövetség sajtótájékoztatóján a női vonalon Kulcsár Győző örökébe lépett szakvezető. Majd még egy finom szúrással úgy fogalmazva szólt a szintén jelenlevő Révész Juliannáról, hogy a versenyző „visszatért londoni száműzetéséből”. A 2007-es vb-n csapatban ezüstérmes vívónő 2009-ben szorult a partvonalon túlra, miután a válogatottság alapfeltétele lett a keretedzéseken való részvétel, és ez angliai munkavállalóként nem fért bele neki. Kovács Ivánnál nyitva a kapu előtte, s ugyan az év végén megnyerte az ob-t, a két válogatón pedig egy-egy aranyat és ezüstöt szerzett, igazából most léphetne be rajta.